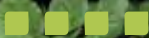

97. årgang - 1. september 2020

Båndet

SØVNENS GLEMSOMHED

MISSIONS-DOUGHNUTS

luthersk
missions
højskole

Ansgarvej 2, 3400 Hillerød | tlf: 4826 0766
lmh@lmh.dk | www.lmh.dk

højskolen kort ...

Skolen opstod på baggrund af de vækkelser i slutningen af det 19. århundrede, som Luthersk Mission var en del af. Den ramme har sat præg på alt, hvad der sker på LMH. Det betyder, at vi både er en folkehøjskole og en bibelskole. Begge dele ses i vores værdigrundlag og vores historie.

5 måneders bibel- og højskolelinje

10 måneders bibel- og højskolelinje

bibel- og integrationslinje

bibelskole med fokus på musik

lovsangslederuddannelse

På LMH er der hvert år tre lange kurser: 5 måneders ophold efterår eller forår og et 10 måneders ophold, der starter om efteråret. Hvert kursus indeholder undervisning i både obligatoriske fællesfag, særlige linjefag og en række valgfag. Fællesfagene består af grundlæggende indføring i den kristne tros lære, centrale bibelske skrifter og foredrag om alment menneskelige emner.

Postadresse:

Luthersk Missions Højskole
Ansgarvej 2
3400 Hillerød

Forstander:

Henrik Nymann Eriksen
tlf. 3048 7378
hne@lmh.dk

Bank: 2230-010-0080 401

Telefoner på skolen:

Kontor: 4826 0766
Køkken: 4826 1158

E-mail: lmh@lmh.dk
www.lmh.dk

Stolt af Kristi kors

Tekst:
Christian S Maymann,
HØJSKOLELÆRER

I flere af Paulus' breve taler han om stolthed. I første korintherbrev er der et interessant forløb. I 1,29 siger Paulus at "Ingen skal have noget at være stolt af overfor Gud." Lidt senere i brevet hedder det "Ingen må være stolt af mennesker" (3,21).

Hvorfor? Jo for stoltheden har udgangspunkt i en fejlvurdering i forholdet mellem os og Gud. Den flytter fokus til hvem vi er og hvad vi har gjort frem for at have fokus på, hvem Jesus er og hvad han har gjort.

Da jeg var barn, læste jeg Anders And. En af figurerne var Georg Gearløs, opfinderen med alle de sjove opfindelser. Han havde en lille hjælper, som nogle gange hjalp Georg når han kom til kort i sit arbejde.

Hvis vi påtager os stolthed overfor Gud kan det skyldes en fundamental misforståelse af, hvordan rollerne er fordelt. Stoltheden forudsætter, at vi er Guds hjælper. Det forudsætter, at vi er Guds lille hjælper, som skal fikse det; Gud ikke kan eller vil fikse. Men billedet er lige modsat – Vores problem er så stort, at det er Gud, og kun ham der kan gøre noget ved det. Og det har han gjort ved Jesu død og opstandelse.

Derfor ligger vores stolthed et andet sted. Vi skal være stolte af Herren, siger Paulus i 1 Kor 1,31. Et enkelt sted snævrer Paulus det mere ind: "gid det aldrig må ske for mig, at jeg er stolt af andet end af vor Herre Jesu Kristi kors". Her er det ikke alene Gud, han er stolt af. Han er stolt af Kristi kors – hvorfor? Jo for der, har Gud banet vej til os. Der har Gud grebet ind til frelse. Vi skal ikke være hans lille hjælper – for han har allerede gjort det, der skulle gøres, for at vi kan få evigt liv.

Søvnens glemksomhed

Tekst: Henrik Nymann Eriksen | FORSTANDER

Jesus taler ved flere lejligheder om, at vi som hans disciple kan falde i søvn. Det er ikke den gode fysiske søvn, han taler om, men en dårlig søvn. Åndelig søvn. Derfor opfordrer han os samtidig til at holde os vågne. Våg! siger han. Jeg tror, at de fleste troende instinktivt har en fornemmelse af, hvad Jesus mener, når han taler om at våge for ikke at falde i søvn, men lad mig alligevel prøve at sætte nogle få ord på det.

At glemme Gud

Vi falder åndeligt i søvn, når vi glemmer Gud vores skaber. Når vi glemmer, at vi er helt afhængige af ham, som har skabt og opretholder alt. Vi ved det godt, hvis vi bliver spurgt, men det ligger uden for vores tankes radius i løbet af vores dage og uger. Der er ikke tale om en fornægtelse af Gud som skaber, vi skænker ham bare ikke en tanke og forbinder ham ikke med det liv, vi lever. Søvn. Vi falder åndeligt i søvn, når vi glemmer Jesus vores frelser. Vi vil ikke drømme om at frasige os ham, men at glemme ham, det går lettere. Vi kan miste fornemmelse for, at vi har brug for ham. At hans tilgivelse og nåde er noget, som er et reelt behov for os. Vi kan også komme til at leve, som om vi aldrig skal dø, fordi livet opsluger os og i forbifarten også opsluger det store perspektiv. Og så kan vi glemme Jesus og miste fornemmelsen for, at vi har brug for ham. Søvn.

Søvn er et godt billede på den tilstand, hvor vi glemmer Gud, for vi glider ind i søvnen uden helt præcist at kunne sige, hvornår den indtræder. Vi glemmer Gud på samme måde. Ikke noget dramatisk. Ikke noget punktuelt. Når vi glemmer, glemmer vi jo også, hvem vi glemmer og tænker

ikke på, at vi har glemt ham. For han er bare lige så stille gledet ud af vores tanker.

At holde sig vågen

Når Ny Testamente gentagne gange opfordrer os til at være vågne, er det relevant at spørge: Hvordan?

Der er blevet givet mange svar på det spørgsmål, for der er mange aspekter ved den åndelige søvn og mange midler, der kan hjælpe os til ikke at glemme Gud, men forblive vågne. Jeg vil ikke her komme med en lang og god opremsning, men blot nævne en ting, nemlig samtale med Gud. Paulus kobler det at holde sig vågen til samtalen med Gud med følgende korte opfordring: Våg med bøn og tak (Kol 4,2). Han angiver to dimensioner i samtalen med Gud som midler til, at vi ikke glemmer ham og falder åndeligt i søvn, nemlig bøn og tak.

Våg med bøn

Med bøn tænkes der her på at bede Gud om hjælp for sig selv eller andre. I hverdagens stigende krav arbejder de fleste af os på at øge vores kompetencer. Det er helt naturligt, og efterhånden kan vi måske opleve glæden ved at mestre vores fag, at have styr på vores økonomi, at få vores familie til at trives og vores relationer til at blomstre. Og så kan glemslen indfinde sig. Guds-glemslen.

Vi kan glemme, at vi ikke kunne noget som helst, hvis han ikke gav os evner og muligheder. Vi kan glemme at bede ham om hjælp i de (mange) situationer i vores hverdag, hvor vi faktisk har brug for hjælp.

Når Paulus skal give et råd mod at glemme Gud, så opfordrer han til at tale med Gud om det, vi har brug for hans hjælp til. Det behøver ikke kun at være store ting som at få et nyt arbejde og alvorlig sygdom i familien. Det kan også være små ting, som at huske en aftale, hjælp til en svær samtale eller at det må være tørvej, når grillen skal tændes på terrassen.

Bøn om småt og stort minder os om Gud. Minder os både om, at han findes, om at vi oftere, end vi tror, har brug for ham, og at han er god for os. Bøn er et middel mod at glemme Gud.

Våg med tak

Den anden dimension i apostlens råd mod at glemme Gud er at sige tak til ham. Når vi har haft de samme livsgoder tilstrækkeligt længe, kan vi miste fornemmelsen for, at de er gaver fra Gud. Vi vil aldrig benægte, at de er gaver, men vi glemmer det slet og ret. Men når vi takker, mindes vi om, at det hele er gaver fra Gud. Og når vi takker, bliver gaverne til det, de virkelig er for os, nemlig gaver!

Jeg tror, at det er godt at takke Gud. Takke vores skaber for mange små glæder i løbet af dagen. Det vil være forskelligt, hvad hver enkelt af os naturligt vil takke for, fra glæden over en god rugbrødsmad til fascinationen af smukt design. Men det er også tak for livets store gaver i form af venner, familie, kolleger, naboer og andre vigtige relationer. Tak Gud for det hele.

Tak også vores frelser, Jesus Kristus. Vi ved, hvad han har gjort for os, men det er godt at takke ham, fordi han har gjort det, og fordi det har betydning for mig lige nu. Når vi takker Jesus for tilgivelse, barneret hos Gud, evigt liv og hans venskab, og takker for, at det gælder mig, så lander de ting i vores liv, og vi husker ham.

Hvordan holder vi os åndeligt vågne, så vi ikke glemmer Gud? Svaret er kort og meget anvendeligt: Våg med bøn og tak.

Tekst: Henrik Nymann Eriksen | FORSTANDER

Afslutning af F20

Onsdag den 27. maj vendte forårsholdet tilbage til LMH efter to og en halv måneds hjemsendelse. 70 ud af 73 elever kom retur, og vi nåede at få tre og en halv uge sammen. Det var et dejligt gensyn. Vejret var godt, stemningen høj, og vi fik et kort, men godt og meningsfyldt forløb som afslutning på dette mærkelige forår.

Afrejsen var udsat i et par uger til 20. juni. Vi var dermed næsten helt inde i sommerferien med kort tid til den sidste hovedrengøring, men det gik godt.

Det er svært at sige, hvad Gud kan bruge foråret 2020 til, men de mange gode ord, som eleverne delte med os ved den sidste delesamling før afrejse, vidner om, at Coronakrisen ikke er en hindring for Gud.

Sommer med udlejning

Sommerferien igennem var skolen udlejet til forskellige arrangementer. De tværkulturelle sommerlejre var aflyst i år, men skolen var ikke tom. Først Lindehøj kirkes ungdomslejr, dernæst Blå Kors lejr. På begge disse lejre var det en glæde at se tidligere LMH-elever som aktive og ansvarlige ledere. Sidst i juli var der igen Nordisk Kammermusik Festival. Der er åbne koncerter undervejs, og to gange blev der transmitteret fra Mødesalen på DRs P2.

Nyt elevhold

3. august ankom det nye elevhold. Vi glæder os over 47 elever, og over at restriktionerne for at drive højskole under Coronakrisen ikke er helt så stramme som før ferien. Vi har nu lov til at dele eleverne ind i primærgrupper på 25-30. Det er en stor lettelse, men de generelle regler med afstand, håndhygiejne og ekstra rengøring for at undgå smitte gælder stadig.

Vi er i skrivende stund spændte på, om vores tur til Tyrkiet kan gennemføres, eller om vi skal finde på et alternativt rejsemål. Svaret på det får I i næste nummer af Båndet.

Elevstævne på en dag

Elevstævnet afvikles i år på en enkelt dag for at begrænse smitterisikoen mest muligt. Vi tror dog, at det bliver en vellykket dag med gode gensyn mellem tidligere elever og fællesskab om Guds ord.

Ny musiklærer

Vores musiklærer Ulrik Buch er gået ned i tid for at prøve kræfter med et deltidsjob som familierapeut i Blå Kors' nye børnehus i Slagelse. Ulrik er fortsat ansat på LMH og en meget aktiv del af huset, men med en reduktion på 40%. Det betyder, at vi har suppleret lærerstaben med en ny musiklærer, som samtidig er en gammel kending, nemlig Christian Sorth Mogensen. Christian er nyuddannet kandidat i musikvidenskab og historie fra Københavns Universitet. Han er godt kendt med skolen, idet han både har været elev, timelærer siden 2016 i faget "Sammenspil" og i efteråret 2018 vikar for Ulrik Buch under dennes studieorlov. Christian skal undervise i en række musikfag og indgår som de øvrige faste lærere i hverdags- og weekendvagter mm. Han er gift med Eva og har sønnen Birk på halvandet år. Vi er taknemmelige over, at Christian har sagt ja til opgaven, og glæder os til samarbejdet.

Afsked med køkkenassistent

Køkkenassistent Annette Munk Hansen er efter mere end 20 år stoppet på LMH. Anette har på sin egen stille måde bidraget til, at hundredevis af elever, ansatte og gæster har fået god mad, når de har besøgt skolen. Anette har været en trofast

kollega, der ofte har vist stor fleksibilitet med bytning af vagter og anden hjælpsomhed overfor kolleger. Hun har de sidste år med opfindsomhed stået for forvaltningen af medarbejdernes gavekasse. Jeg vil gerne her sige en stor tak til Anette for indsatsen på LMH og ønske hende Guds velsignelse videre frem på næste livesetape. Vi søger nu ny køkkenassistent med tiltrædelse 1. oktober.

Tak for forbøn og opbakning til skolen dette efterår.

Jairus' datter

Markusevangeliet kap 5,35-43

Tekst: Thomas Wind | HØJSKOLELÆRER

Denne artikel er den tredje af tre om en person i Bibelen.

Hun var en pige på 12 år. Klar til at gå ud i voksenalivet med alt hvad det indebærer for en 12 årig pige i Israel. Når man var en pige på 12 år blev man betragtet som klar til at finde en mand med tanke på at stifte familie. Livet lå foran og drømmene har sikkert været mange. Men så kom sygdommen og alt var knust! Det stod klart at hendes liv skulle ende hér. Hun skulle dø! Hendes mor og far skulle græde over hende og de skulle begrave hendes lille krop. Hun ville blive glemt af de fleste.

Bibellæsere i dag har ikke hendes navn. Hun er ikke navnkundig! Hun tilhører den store skare af ganske almindelige mennesker, som var her på jorden en kort tid uden at udrette det ekstraordinære. Hun er - ret forstået - ikke noget særligt. Hvorfor optager en syg pige fra Gallilæa mig, og hvorfor optager hendes død mig? Det gør det, fordi hun minder mig om, at det vigtige ikke er det vi gør, men det der bliver gjort med os og for os. Vi har sådan brug for at få lov til ikke at være noget særligt og være glad for det og så lade Jesus handle med os. Vores verden er fuld af mennesker, som slider sig op for at blive noget særligt, hvilket ofte betyder noget synligt, der viser at "her er jeg"

Det livgivende skaberord.

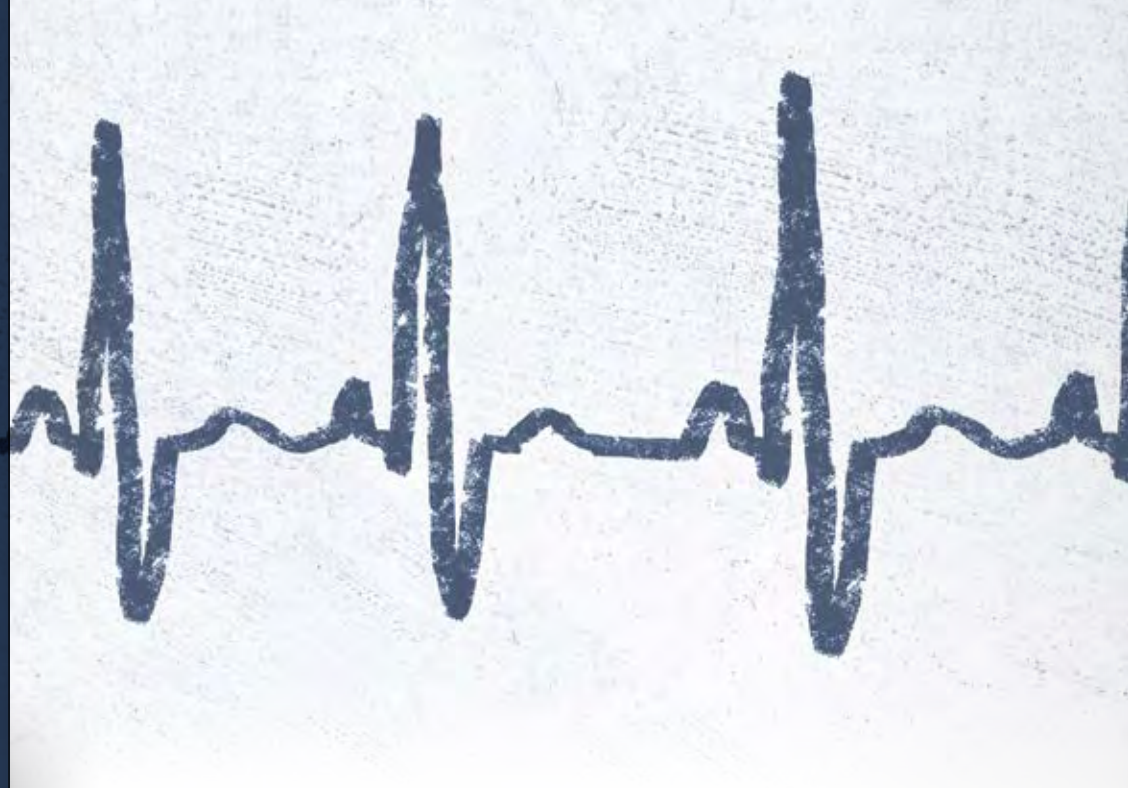
Da Jesus, Jairus og hans kone, Peter, Jakob og Johannes trådte ind værelset hvor den døde pige lå, så de et lille menneske som døden havde taget som bytte. Dette var ikke meningen! Gud skabte mennesket i sit billede og pigen bar Skaberens

livsånde. Nu åndede hun ikke mere, fordi døden havde holdt sit indtog i verden. Men Gud havde skabt hendes liv og Han kendte hende som sit kære menneskebarn udgået fra hans hånd og navnkundig for Ham. Jesus henvender sig til den døde pige som den person, hun er og rører hendes kolde hånd. "Talitha Kum" "Lille pige, jeg siger dig, rejs dig op" Her er Skaberens, der tiltaler sit barns ånd, sjæl og legeme tværs gennem den mur der skiller dem. Og sådan bliver hun rejst op ved Skaberens ord igen. Jesu ord når ind til hende i dødens rum for at kalde hende ud. Han havde iøvrigt også talt om hendes død som en søvn og dermed sagt, at det var et sted, hvorfra hun ville vågne og komme tilbage. Mark 5,39

Må det også trøste alle jer, der har måttet stå på kirkegården ved en barnekiste. En gang kommer Jesus og skal gå ind til disse børn og sige sit: "Lille pige eller lille dreng. Jeg siger, dig rejs dig op!" For han kan skabe kontakt til dem igen.

Det livgivende frelsesord.

Der er et parallelt forhold mellem det, Jesus gør for Jairus' datter på skabersens plan, og så det Gud gør med enhver synder, når Han giver ham/hende det nyt åndeligt liv og tro. I Rom 4,17 tales om Abrahams tro, og der siges i den forbindelse at. "Gud gør de døde levende og kalder på det, der ikke er til, så det bliver til..." I spørgsmålet om, hvordan vi bliver frelst, hører det med som en afgørende forudsætning, at vi er døde for Gud. Ef 2,1. Livet med Gud er ikke til, når vi fødes til denne verden. Vi er døde i synd, fjender af Gud og

bevæger os fortabte rundt på vej mod evig dom. Så lidt som Jairus' datter på skabersens plan kunne gøre for at blive levende, så lidt kan et menneske gøre for at få evigt liv. Jesus må komme forbi! Gør han ikke det og siger sit "Talitha Kum", vil vi forblive uden for frelsens virkelighed. Troens liv kan kun etableres ved Guds ord. Evangeliets skaberkraft kan løfte et menneske ud af den åndelige død. Det kan blive gjort med os. Er det blevet gjort med dig, som læser dette? Har Jesus fået lov at kalde dig til live?

Det opretholdende skaberord.

Da Jairus's datter havde hørt Jesu ord "Talitha Kum" og var begyndt at gå rundt, siger Jesus bla. til hendes forældre, at de skal give hende noget at spise. Er det ikke interessant?? Her er et menneske blevet opvakt fra de døde, og så siger Jesus bare, hun skal spise! Måske har Jesus også sagt andre ting til forældrene og pigen eller til de tre disciple, men det, Markus videregiver er: "Giv hende noget at spise". Jesus har omsorg for den-

ne piges fysiske tilstand. Vi møder det ofte i evangelierne, og nogen har nok fået samlet sig og dækket bord for pigen. Legemet er genrejst ved Jesu ord, og nu fortsætter Jesus gennem andre at hjælpe hende. På det fysiske livs område hjælper Gud os gennem det, han kalder og befaler andre at gøre for os. Gud har sine arme og hænder på vores jord for at lade os leve godt, så længe det er hans vilje. En læge, en landmand, en elektriker, en lærer, en bager osv.

Også om det åndelige liv, troens liv, siger Gud: Giv hende eller ham noget at spise. Gud opretholder også troens liv i os gennem dem, der rækker os evangeliet i forkyndelsen og sakramenterne. Det åndelige liv lever ikke i kraft af sig selv, men i kraft af Helligåndens gerning, når Han gennem Ordet peger på Jesus Kristus. Der er dækket bord for dig.

Missions-doughnuts

Tekst: Emil Solgaard | MISSIONÆR

Hvad har doughnuts lavet af græskar og søde kartofler, at gøre med mission? Måske ikke så meget umiddelbart, men jeg håber, det i denne artikel må blive klart, hvordan der i vores situation er en sammenhæng.

Min kone Julie, vores 2-årige søn Lukas og jeg bor til dagligt i Cusco i Peru, hvor vi arbejder som missionærer for Luthersk Mission. Her har en lille gruppe unge lutherske kristne mødtes hver lørdag de seneste par år, på trods af at den lutherske kirke i byen lukkede ned for ca. 5 år siden på grund af nogle interne konflikter. Den lokale præst, som til daglig har ansvaret for en anden luthersk menighed ca. 40 minutters kørsel uden for byen, har gennem alle årene bakket op om ungdomsarbejdet i Cusco. I fællesskab med de unge og nogle få tidligere medlemmer af kirken, har han efterspurgt hjælp fra missionærer til at få startet menigheden i Cusco by op igen. Den hjælp forsøger vi at bidrage med, så godt som vi kan, ved at studere Bibelen sammen med dem, opbygge hinanden i troen på Jesus og inspirere til aktiv deltagelse i udbredelsen af Guds rige i Cusco.

Indtil videre har vi særligt været engageret i ungdomsgruppen og har på den måde fået lov til at

følge en lille gruppe jævnaldrende og lidt yngre kristne i deres livs- og trosvandring. Yocelin, som er en af de unge, har sagt: "Det kristne fællesskab betyder rigtig meget for mig. Det er et sted, hvor jeg oplever fred og ro i min hverdag". Det er glædeligt at høre, hvordan den lille ungdomsgruppe kan være en oase i en travl hverdag. Samtidig har vi oplevet, at hun har fået mange nye indsigter i de bibelske fortællinger, og i hvem Jesus er. Hendes glæde over Bibelen er smittende, og under coronakrisen har hun sammen med sin familie været i gang med at læse Paulus' breve. Det er opmuntrende for os med sådanne vidnesbyrd, når der også er mange tilfælde, hvor det kan opleves, som om vi arbejder forgæves.

Som et led i at få genskabt kontakten til de tidligere medlemmer afholdt vi et par arrangementer, hvor vi inviterede dem. Selvom mange sagde, at de gerne ville komme, dukkede de ikke op. Mange andre, vi har været i kontakt med,

har virket positive over for at deltage i forskellige aktiviteter, men har til trods for dette fravalgt at komme af den ene eller anden grund. Det gjorde det desto mere opløftende, da en ung 15-årig fætter til Yocelin takkede ja til at komme med til ungdomsmøde og rent faktisk dukkede op, på trods af at hans far ikke bryder sig om, at han mænger sig med evangeliske kristne. Han er nysgerrig, videbegærlig og aktivt deltagende i de aktiviteter, vi har til ungdomsmøderne, og det har derfor været rigtig opmuntrende at være sammen med ham.

For at komme tilbage til de der doughnuts, så begyndte vi i januar at invitere til kagebagning inden ungdomsmøderne med det formål at øge deltagelsen, udvide det sociale fællesskab og samle lidt penge ind. De unge har taget peruaniske opskrifter med og har altså bl.a. lært os, at friturestegt dej baseret på græskar og søde kartofler kombineret med en hjemmelavet sirup kan give en rigtig lækker dessertsnack, der kaldes picarones. De søde sager er primært blevet solgt under kaffen til møderne, og på den måde er de unge blevet opmuntret til givertjeneste. De indsamle-

de penge skulle efter planen være gået til afholdelse af forskellige arrangementer og til en lejr for de unge i Cusco, men grundet coronavirussen er den desværre blevet udskudt på ubestemt tid. Det samme gælder ungdomsmøderne, kagebagningen og det udadrettede arbejde.

Siden d. 15. marts har Peru været i undtagelsestilstand, hvilket bl.a. har betydet, at man ikke har måttet forsamles i kristne fællesskaber. Vi rejste selv hjem til Danmark i starten af april på grund af usikkerhed om muligheden for god sundhedshjælp. Peru er blandt de lande, der har været hårdest ramt af coronavirus, på trods af en meget tidlig og stram nedlukning af landet, hvor man kun har måttet bevæge sig uden for sin dør ved dagligvareindkøb eller i helt særlige tilfælde. Mange er hårdt ramt økonomisk og socialt, og modløsheden kan spores hos vores venner og bekendte. Vær meget gerne med til at bede for arbejdet i Cusco og for Peru som land.

Frelst til et nyt liv

Af Guds nåde er vi frelst til et evigt liv, men også til at leve et helt nyt liv her på jorden til Guds ære

Tekst: Birger Reuss Schmidt | MENIGHEDSKONSULENT I LUTHERSK MISSION

Der er stor forskel på en dansk gennemsnitsmenighed i 2020 og menigheden i Efesos omkring år 60 efter Kristus. Vi lever med en tusindårig kristen tradition, mens menigheden i Efesos kun var få år gammel og placeret i hedenske omgivelser på grænsen mellem Asien og Europa.

Alligevel er Paulus' brev til denne menighed både aktuelt og udfordrende for os i dag, sådan som alt Guds ord jo i øvrigt er. I denne artikel vil vi koncentrere os om en hovedtanke i de to første kapitler.

Vores frelse skyldes Jesus alene

Paulus indleder i kapitel 1 med en hæsbæsende lovprisning af Guds frelsesplan, hvor han udfolder, hvad det betyder, at Gud "i Kristus har velsignet os med al himlens åndelige velsignelse". Og det er i sandhed ikke så lidt.

Gud har udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed (v. 4). Han har adopteret os som sine børn (v. 5). Han har tilgivet os al synd (v. 7), givet os del i den himmelske arv (v. 11) og ladet sin Helligånd tage bolig i os (v. 13). Hele dette afsnit gør det tindrende klart, at i spørgsmålet om menneskers frelse er det helt og holdent Gud, der handler. Og han handler gennem sin søn, Jesus Kristus. Afsnittet er gennemvævet af ordene "i Kristus", "i ham" og "ved Jesus Kristus". Paulus mejsler i sten, at vores frelse alene skyldes Jesus og alt, hvad han har gjort for os.

Frelst for at ære Gud

Men hvorfor har Gud grebet ind til frelse for mennesker? Her giver Paulus et svar, som for nogle vil være lidt overraskende. Tre gange i afsnittet finder vi næsten identiske formuleringer, en slags omkvæd: "til lov og pris for Guds nådes herlighed" (v.6), "så at vi kan blive til lov og pris for

Guds herlighed" (v. 12) og "til lov og pris for Guds herlighed" (v. 14).

Med andre ord: Gud har i troen på Jesus velsignet os med al den himmelske verdens velsignelse, for at vi kan blive til lov og pris for hans herlighed. Vores frelse tjener Guds ære alene, fordi det er ham, der gør det hele. Men samtidig sætter Gud os også i stand til og udfordrer os til at leve et nyt liv til Guds ære og pris.

Din og min frelse handler om evigheden. Om at Gud giver os del i den himmelske herlighed, hvor alt det, som synden har ødelagt her på jorden, skal blive genoprettet.

Men den handler også om, at Gud kalder os til at leve et helt nyt og helligt liv her på jorden.

På den måde har Guds frelse altså både et evigheds perspektiv og et jordisk perspektiv, og det er vigtigt, at vi fastholder dem begge.

Dead man walking

I kapitel 2 forsætter Paulus med at undervise menigheden om, hvor fantastisk Guds frelse er. Her gør han det ved at huske menigheden på, hvordan deres situation forandrede sig radikalt, da de mødte Jesus. Denne forandring har Paulus selv været øjenvidne til.

Før de tog imod evangeliet om Jesus, var de ån-

deligt døde i deres overtrædelser og synder (v.1), slaver af Djævelen (v. 2), behersket af deres begær og under Guds vrede og dom (v. 3).

Mange af os, der er døbt som børn og vokset op i kristne hjem, har ikke en fortid, som svarer til den, de kristne i Efesos havde. Og derfor kan det måske komme til at virke lidt

fjernt for os. Men det rokker ikke ved, at den situation, Paulus beskriver her, til alle tider er situationen for mennesket uden Gud.

Det fortælles, at når en dødsdømt fange i nogle af USA's fængsler går på sin sidste vandring fra cellen til henrettelseslokalet, så råber medfangerne: "Dead man walking" (død mand kommer gående). Den dødsdømte er godt nok i live, men på vej mod den visse død. Sådan er menneskets identitet uden Gud: Fysisk i live, men åndelig død og derfor på vej mod den evige død: fortabelsen.

Gud elsker mig, som han elsker Jesus

Men Jesus gør en evig forskel. For det menneske, der lever i troen på Jesus, er gjort åndeligt levende (v. 5), oprejst med Kristus og sat i Him-

len sammen med ham (v. 6) og frelst – af nåde (v. 5). Fællesskabet med Gud er genoprettet, og det hele skyldes Jesus alene. I troen på ham er vi så tæt knyttet til ham, at alt det, han har gjort, også gælder for os.

Så det kristne menneskes identitet er: Levende med Kristus og Guds barn. Det betyder, at Gud har adopteret os og gjort os til sine børn med alle barnets rettigheder. Vi er i Kristus (Rom 8,1).

Så er vi ikke længere "dead man walking" på vej mod en evig fortabelse, men vi kan se frem til en evig herlighed hos Gud. Og det betyder, at vi kan leve vores liv her og vide, at "Jesus gælder i mit sted. Salighed og liv og fred er i ham til stede" (SOS nr. 370). Min frelse afhænger altså ikke af, hvor godt mit liv lykkes. Gud elsker mig med en fuldkommen kærlighed. Og den bliver ikke mindre, fordi jeg synder – eller større, fordi jeg gør noget godt. Gud elsker mig, som han elsker Jesus, og det er helt og holdent ham, der har handlet for at gøre mig til sit barn.

Frelst til et helligt liv

At være frelst indebærer altså også at leve et helt nyt liv her og nu. Bibelen siger, at vi er genfødte (1 Pet 1,3) og nye skabninger (2 Kor 5,17). Gud er flyttet ind hos os ved sin Ånd (1 Kor 3,16) og har givet os en ny natur, der ønsker at tjene ham.

Senere i Efeserbrevet opmuntrer Paulus menigheden til at "leve, så det svarer til det kald" (kap 4,1), de fik og endda til at "ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os" (kap 5,1). Det betyder ikke, at vi er syndfri. Det bliver først tilfældet på den nye jord. Men det betyder, at Gud ønsker at bruge os som sine redskaber også her på jorden.

Denne sammenhæng mellem frelsen og det nye liv kom tydeligt frem i kapitel 1, hvor Paulus, som vi har set, beskriver formålet med Guds frelse med, at "vi kan blive til lov og pris for Guds herlighed" (1,12). Og det samme mønster finder vi her i kapitel 2, hvor Paulus konkluderer undervisningen om Guds "overstrømmende rige nåde" sådan her: "For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i" (2,10)

Du er Guds mesterværk!

Som Guds barn er du Guds værk. Egentlig står der, at du er Guds mesterværk. Gud skabte verden som et mesterværk, og mennesket var kronen på værket. Efter at synden kom ind i verden, blev mesterværket imidlertid ødelagt, men nu har han genskabt det.

I troen på Jesus er du resultatet af Guds nye mesterværk, som han har skabt gennem Kristus. Og du er det sammen med alle andre Guds børn. Guds kirke er midt i al sin ufuldkommenhed Guds

mesterværk!

Dermed har du fået en opgave, nemlig at gøre gode gerninger. Du skal ikke gøre dem for at for tjene dig til noget, for du har fået alt af Gud på forhånd. Du skal gøre dem, fordi Gud kalder sine børn til at leve et helligt liv. Som en har sagt det: Du er ikke frelst af gode gerninger, men til gode gerninger. Eller med andre ord: Det, Gud har gjort i dig, ønsker han nu at gøre gennem dig.

En daglig bøn

Konsekvensen af det er ikke et liv i hæsblæsende og panisk aktivitet. For Paulus skriver jo netop, at Gud selv på forhånd lægger gerningerne til rette for dig, så du kan vandre i dem. Både når det gælder frelsen og det kristne liv er det Gud, der er det store grundled. Det er ham, der handler!

For mig er det en fantastisk ting, at jeg kan begynde hver dag med at tænke på, at Gud elsker mig, præcis som jeg er med alle mine fejl og mangler, og at han ovenikøbet har planer for mit liv og vil virke gennem mig på den dag, der ligger foran mig.

Det betyder ikke, at jeg bare kan lægge mig på sofaen. Men jeg kan hver eneste dag leve i taknemmelighed over, at hans nåde er fuldkommen ny, og samtidig bede:

Kære Far i himlen. Vil du hjælpe mig til at gå i de gode gerninger, du allerede har lagt til rette for mig (Ef 2,10), at stille mig til rådighed for dig i dag (Rom 6,13) og at være en velsignelse for andre, fordi du allerede har velsignet mig så rigt (1 Mos 12,2). Vil du forny mit sind, så jeg forvandles og formes efter Jesu billede (Rom 12,2 & 8,29). Amen!

Møder ved LMH's ansatte frem til den 31. oktober 2020

4. september	Ullerød LM	Daniel Burgdorf
11.-12. september	E89 gensynsweekend	Mikkel Vigilius
11.-13. september	Esbjerg LM	Henrik Nymann Eriksen
18.-20. september	Lejr med Brændstrup LM	Daniel Burgdorf
20. september	LMBU lederkursus	Mikkel Vigilius
24.-27. september	Færøerne	Henrik Nymann Eriksen
25. september	Nansensgade LM	Mikkel Vigilius
30. september	Odense IM/IMU	Henrik Nymann Eriksen
17. oktober	ELM landsmøde	Henrik Nymann Eriksen
19.-20. oktober	Ølgod LM	Henrik Nymann Eriksen
31. oktober – 1. november	Helsingør LM	Henrik Nymann Eriksen

BRUD

Drømmen om det perfekte parforhold

Tekst: Ditte Olsen | HØJSKOLELÆRER

Forfatter:

Inge Bøgel Lassen

Forlag:

**Forlagsgruppen Lohse,
Fredericia 2020**

204 sider

199,95 kr

Det er svært at sige meget om indholdet i denne roman uden at afsløre plottet. Så det vil jeg undlade. Men Inge Bøgel Lassen har igen taget det tema op, som hun behandlede i sine første to romaner: Modlys og Modvind, nemlig det kristne ægteskab.

Tonen er lavmælt og hverdagsagtig, og sproget leder dig behageligt igennem de 200 sider på ingen tid, selvom der indholdsmæssigt er meget at tænke over. Der er rigtig mange små og store konflikter i parforholdet, jeg også kan identificere mig med, selvom jeg har været godt gift i 25 år og ikke står på randen af et brud.

I romanen ser vi udfordringerne for hovedpersonen Lenas vinkel. Vi følger hendes overvejelser, tanker og følelser i hendes forsøg på at gøre det rigtige i forhold til relationerne i sit liv: ægte- manden og deres fælles børn, elskeren og hans børn, Jesus - og hans børn. Det er en kompleks og indviklet periode af hendes liv, vi møder, hvor vi får mulighed for at overveje, om hendes valg ville være vores valg.

Det underliggende spørgsmål i romanen er dette: Findes det perfekte parforhold? Eller er det bare en drøm, en utopi, som vi gør bedst i at slippe? Jo før, jo bedre? Og hvis vi kan slippe den, hvad gør det så ved os selv og vores ægteskab?

Det er en tankevækkende roman, som varmt kan anbefales.

1	Charlotte Bech
2	Morten Bentin
3	Jacob Krüger Boll
4	Sofie Skov Christensen
5	Martine Ahlgren Clausen
6	Daniel Dharampal
7	Hamid Heidari
8	Karoline Marie Holden Jensen
9	Ata Tummasdóttir Joensen
10	Mami Kiani
11	Jan Lee Knudsen
12	Kamilla Venø Kruse
13	Christina Landkildehus
14	Ronja Lausten Munk
15	Nicolaj Walentin Adelin Nielsen
16	Hanna Liv Nørgaard
17	Therese Ingdal Overby
18	Cecilie Gaedt Riis
19	Jonas Kattner Sørensen
20	Maltthe August Ørting

Elev nr 11 mangler på billedet

21	Asif Alavi	35	Anne Tofth Lodahl
22	Terese Andersen	36	Lise Madsen
23	Selma Birkmose	37	Frederik Malmvig
24	Lasse Bøndergaard	38	Natalie Mouridsen
25	Daniel Christiansen	39	Benjamin Kjærhus Nielsen
26	Benjamin Elleby	40	Silas Skovbo Pedersen
27	Bente Fredensborg	41	Sophia Sandborg-Petersen
28	Kristian Sonne Fredensborg	42	Subhi Sheikho
29	Andreas Hoffmann Iversen	43	Viktor Skarsholm
30	Teresa Fredensborg Jensen	44	Marcus Sode
31	Pernille Jønsson	45	Johannes D. Vigilius
32	Andreas Kastbjerg	46	Laura Scott Ørting
33	Andrea Kjærgaard		
34	Silas Kjærgård		

**Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
hvorfra kommer min hjælp?
Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber.**

Salme 121, 1 og 2

takke og bedemner

Tak for:

- # for en god afslutning med F20 selvom de havde været hjemsendt i lang tid
- # for Anettes Munk Hansens arbejde i køkkenet på LMH i mange år
- # en god begyndelse på E20

Bed om:

- # om stort udbytte åndeligt og menneskeligt for E20
- # om en god start for Christian Sorth Mogensen som musklærer
- # om en ny køkkenassistent

Båndet

ISSN 0903-3173

Udgivet af LMH's Elevforening

Pris pr. år: kr. 100,-

Udkommer 6 gange årligt
15. februar, 15. april, 15. juni,
1. september, 15. oktober og
15. december.

Redaktør:

Henrik Nymann Eriksen
Luthersk Missions Højskole
Ansgarvej 2, 3400 Hillerød
Tlf. 4826 0766

Foto:

Ole Munch

Kasserer og ekspedition:

Lene Højgaard Jensen
St. Lundgårdvej 79, Tjørring
7400 Herning
Tlf.: 4243 0258
E-mail: lenehj@gmail.com
Bank: Danske Bank.
reg.nr.: 9570 konto nr.: 2011409
MobilePay: 18232

Adresseændringer

- oplyses til ekspeditionen.

Elevforeningens bestyrelse:

Jacob B. Christensen, Nørresundby
- formand
Christian Marker Jensen, Røddekro
Lene Højgaard Jensen, Herning
Birgit Rasmussen, Nykøbing Falster
Michael Holm Mogensen, Hillerød
Henrik Nymann Eriksen, Hillerød

Layout:

68design ved Kåre Roager

Afsender: Lene Højgaard Jensen, St. Lundgårdvej 79, 7400 Herning

luthersk missions højskole

Luthersk Missions Højskole / Ansgarvej 2 / 3400 Hillerød
tlf: 4826 0766 / lmh@lmh.dk / www.lmh.dk